

РЕШЕНИЕ

№ 354

гр. Бургас, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА
ЛЕФТЕРОВА**

при участието на секретаря **ЕЛЕНА Г. Х.А**
като разгледа докладваното от **ДИАНА ИВ. АСЕНИКОВА ЛЕФТЕРОВА**
Гражданско дело № 20212120108594 по описа за 2021 година

Производството е образувано по постъпила от **Н. И. Г.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. ...., чрез пълномощника адвокат **П. К.**, против **К. Д. С.**, ЕГН *****, с адрес: гр. ...., искова молба, с която са предявени обективно съединени иски с правно основание **чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за ОСЪЖДАНЕ** на ответника да заплати на ищцата следните суми:

7000 лева – главница, представляваща преведена от ищцата без основание сума по банкова сметка на ответника на 30.03.2018 г.; **2131, 11 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода от 03.12.2018 г. до 02.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 03.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата;

3950 лева – главница, представляваща преведена от ищцата без основание сума по банкова сметка на ответника на 02.04.2018 г.; **1202, 56 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода 03.12.2018 г. до 02.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 03.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата;

6000 лева – главница, представляваща преведена от ищцата без основание сума по банкова сметка на ответника на 03.04.2018 г.; **1826, 67 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода 03.12.2018 г. до 02.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 03.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба са изложени твърдения, че на 30.03.2018 г., 02.04.2018 г. и 03.04.2018 г. ищцата без правно основание е превела по банкова сметка на ответника съответно сумите от 7000, 3950 и 6000 лева. Посочва се, че ищцата е отправила до ответника нотариална покани за връщане на посочените суми, получена на 30.04.2018 г. от пълномощника му **Д.С. С.**, с даден срок за изпълнение до 10.05.2018 г. Тъй като не последвало изпълнение, ищцата изпратила втора нотариална покана с даден седемдневен срок за изпълнение, връчена на ответника на 11.03.2020 г. при условията на отказ за

получаване. Претендира разноски. Посочва банкова сметка.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника К. Д. С., чрез пълномощника адвокат С. С., която оспорва предявените искове. Признава, се че на посочените дати ответникът е получил процесните три превода по личната си банкова сметка. Посочва се, че в трите преводни нареждания ищцата е посочила основание „по споразумение“. Излагат се твърдения, че ответникът е едноличен собственик и управител на търговско дружество „Сити Билд 12“ ЕООД, ЕИК: ....., което на 22.11.2017 г. е сключило договор за строителство за възмездно извършване на СМР на обект „Ваканционен селище“, гр. ... със С..С..Й..., с когото ищцата живее на съпругески начала. Твърди се, че при изпълнение на договора ответникът К. С. е бил представляван от баща си Д..С., който е водил комуникация с ищцата и С..Й... По повод извършени, но незаплатени СМР дружество „Сити Билд 12“ ЕООД завело иск срещу С..Й..и било образувано гр. д. № 19097/2019г. по описа на СРС, в рамките на което ищцата, разпитана като свидетел, заявила, че по молба на строителя е превеждала суми от своята лична банкова сметка в полза на К. С., тъй като банковите сметки на „Сити Билд 12“ ЕООД били запорирани. Поддържа се, че ответникът е получил процесните суми на годно договорно основание – за строителството на обекта в гр. С... Твърди се, че на 13.05.2020 г. ответникът за първи път е получил нотариална покана за връщане на процесните суми, оформена по надлежния ред.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, на основание чл. 235, ал. 2 ГПК и чл. 12 ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По главните искове:

По главните искове с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД ищцата носи доказателствената тежест да установи, че е превела процесните суми по банкова сметка на ответника, а **ответникът следва да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на твърдяното основание за получаването им – за строителството на обекта в гр. Созопол.**

Безспорни по делото са обстоятелствата, че на 30.03.2018 г., 02.04.2018 г. и 03.04.2018 г. ищцата е превела по банкова сметка на ответника съответно сумите от 7000, 3950 и 6000 лева, с посочено основание за плащане „по споразумение“.

Представен е по делото договор за строителство от 22.11.2017 г., сключен между възложителя С..С..Й..и изпълнителя „Сити Билд 12“ ЕООД, представлявано от Д..С. С., който се е задължил да извърши възмездно със **свои ресурси, материали и средства** СМР на обект „Ваканционен селище“, гр. С..., м. „...“, блок .., .., срещу заплащане на **възнаграждение** в размер на 200 000 лева с ДДС, **включващо и цената на вложените материали**. Видно от извършената служебна справка в търговския регистър, към момента на сключване на договора като управител на „Сити Билд 12“ ЕООД е вписан Д..С. С., а считано от 28.11.2017 г. за управител е вписан К. Д. С.. Безспорно е, а и се установява от приетото по делото удостоверение за раждане, че ответникът К. Д. С. е син на Д..С. С..

Представен е по делото протокол от съдебно заседание, проведено на 12.12.2019 г. по гр. д. № 19097/2019 г. по описа на СРС, образувано по искова молба на „Сити Билд 12“ ЕООД против С..С..Й... Съдът намира, че в настоящото производство следва да цени изявленията на ищцата Н. И. Г., дадени в качеството ѝ на свидетел по гр. д. № 19097/2019 г. по описа на СРС, тъй като представляват **признание за неизгодни за нея факти, удостоверени в официален свидетелстващ документ**. В случая не се касае за недопустимо приобщаване на свидетелски показания, дадени по друго дело, тъй като в настоящия исков процес Н. И. Г. има качеството на страна, срещу която е допустимо противопоставянето на писмени доказателства, установяващи извършени от нея признания за правнорелевантни факти. В посочения протокол от съдебно заседание, проведено на 12.12.2019 г. по гр. д. № 19097/2019 г. по описа на СРС, ищцата Н. И. Г. признава, че живее на семейни начала със

С..С..Й..и че е присъствала на сключването на договора за строителство между С..С..Й..и „Сити Билд 12“ ЕООД, представлявано от Д..С., както и че е участвала активно в процеса на изпълнение на договора. Обяснила е, че тъй като изпълнителят „Сити Билд 12“ ЕООД не е разполагал със собствени строителни материали и е нямал финансова възможност да закупи такива, неговият представител Д..С. **постоянно е искал пари от нея и от С..Й..за заплащане на необходимите строителни материали**, като те са заплащали исканите суми поради желанието им обектът да бъде завършен. Н. И. Г. е заявила още, че по този договор за строителство тя лично е нареждала пари от нейната лична сметка след теглене на кредит, тъй като за пореден път Д..С. й се обадил, след като първо се обадил и на С. С..Й.., и й казал да му плати 10 000 лв. и още 7 000 лв. след няколко дни, за да може да завършат обекта, но не по сметка на дружеството „Сити Билд 12“ ЕООД, а по личната банкова сметка на сина му К. С., тъй като има затруднения със сметките на дружеството „Сити Билд 12“ ЕООД и за задължения има наложени запори. Признала е, че тя лично е превела исканите от Д..С. суми по банковата сметка на сина му К. С..

При така установената фактическа обстановка съдът не приема за доказано наличието на поддържаното от ответника основание за получаване на процесните суми – за строителството на обекта в гр. Созопол. На първо място, ищцата не е страна по договора за строителство, сключен между С..С..Й..и „Сити Билд 12“ ЕООД, представлявано от Д..С., поради което тя се явява трето за договора лице и не е носител на задължения по него. На второ място, по делото се установява, че процесните суми за заплатени от ищцата за строителни материали за изпълнение на обекта в гр. ..., но договорът за строителство не предвижда задължение за възложителя да заплаща стойността на строителните материали, а напротив – изрично е предвидено, че уговореното възнаграждение включва и цената на вложените материали. По делото не се твърди и не се установява страните по договора за строителство да са постигнали съгласие за изменение на посочената уговорка. Поради това **не може да се приеме, че съществува договорно задължение за заплащане на строителните материали, което да подлежи на изпълнение от ищцата или от С..С..Й..** Обстоятелството, че ищцата е откликнала на поредната молба на изпълнителя за заплащане на процесните суми не обуславя извод за наличието на валидно договорно правоотношение с определено съдържание, което да послужи като основание по смисъла на чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД. На трето място, от събраните по делото доказателства не се установява процесните суми да са заплатени за погасяване на дължимо от възложителя в полза на изпълнителя възнаграждение, доколкото признанията на ищцата, обективирани в протокола от съдебно заседание по гр. д. № 19097/2019 г. по описа на СРС, не съдържат такива обстоятелства, а са непротиворечиви относно причината за извършените плащания – за закупуване на строителни материали. По изложените съображения съдът намира, че не е налице соченото от ответника основание по смисъла на чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за получаване на процесните суми, тъй като **ищцата не дължи изпълнение на несъществуващо задължение по договор за строителство, по който тя не е страна.**

Ето защо предявените главни икове с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД се явяват основателни и следва да бъдат изцяло уважени.

Искането за присъждане на законна лихва за забава върху всяка от главниците следва да бъде уважено, считано от 06.12.2021 г., когато исковата молба е постъпила в съда, тъй като това е моментът, от който исковите се считат за предявени съгласно чл. 125 ГПК. Обстоятелството, че исковата молба е подадена по пощата на 03.12.2021 г. (която дата е посочена от ищеца като начало на периода на дължимост на законната лихва) няма правно значение, тъй като приложението на разпоредбата на чл. 62, ал. 2 ГПК предполага наличието на законов или определен от съда срок. Така подаването на исковата молба по пощата би имало значение за спирането или за прекъсването на определен давностен срок, но няма отношение при определяне на началния момент на дължимост на законната лихва, която се дължи от предявяване на иска, а този момент е нормативно уреден с разпоредбата на чл. 125

ГПК.

По акцесорните искове:

По акцесорните искове с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД ищцата носи доказателствената тежест да установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава.

Основателността на предявените главни искове обуславя наличието на главни дългове.

Видно от приложената по делото нотариална покана, получена на 30.04.2018 г. от Д.С. в качеството му на пълномощник на К. С., ищцата е поканила ответника да възстанови процесните суми по посочена банкова сметка в срок до 10.05.2018 г. По делото не са наведени твърдения за конкретни пороци при оформянето и връчването на нотариалната покана, а и не се установяват такива, поради което възражението на ответника за ненадлежно връчване на поканата се явяват неоснователни. По делото не се твърди и не се установява ответникът да е възстановил неоснователно получените от ищцата суми в дадения с поканата срок. Ето защо и на основание чл. 84, ал. 2 ЗЗД съдът намира, че ответникът е изпаднал в забава на 11.05.2018 г.

На основание чл. 162 ГПК съдът приема, че за исковия период от 03.12.2018 г. до 02.12.2021 г. размерите на претендираните вземания за мораторни лихви върху всяка от главниците в размер на 7000 лева, 3950 лева, 6000 лева възлизат в размери на съответно 2131, 11 лева, 1202, 56 лева и 1826, 67 лева, които суми съответстват на цената на предявените искове.

По изложените съображения предявените акцесорни искове с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД се явяват основателни и следва да бъдат изцяло уважени.

По разноските:

Предвид изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ищцата сумата от 1800 лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение. Направеното от ответната страна възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК се явява неоснователно с оглед цената и броя на обективно съединените искове.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд – Бургас сумата от 886, 31 лева, представляваща дължимата държавна такса върху цената на обективно съединените искове.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. Д. С., ЕГН *****, с адрес: гр. .... да заплати на **Н. И. Г., ЕГН: *******, с адрес: гр. .... следните суми:

7000 лева – главница, представляваща преведена от ищцата без основание сума по банкова сметка на ответника на 30.03.2018 г.; **2131, 11 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода от 03.12.2018 г. до 02.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от подаване на исковата молба на 06.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата;

3950 лева – главница, представляваща преведена от ищцата без основание сума по банкова сметка на ответника на 02.04.2018 г.; **1202, 56 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода 03.12.2018 г. до 02.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от подаване на исковата молба на 06.12.2021 г. до окончателното изплащане на

сумата;

6000 лева – главница, представляваща преведена от ищцата без основание сума по банкова сметка на ответника на 03.04.2018 г.; **1826, 67 лева** – мораторна лихва върху главницата за периода 03.12.2018 г. до 02.12.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба на 06.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата;

1800 лева – разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА К. Д. С., ЕГН *****, с адрес: гр. ...., да заплати по сметка на **Районен съд – Бургас** сумата от **886, 31 лева**, представляваща дължима държавна такса.

ОБЯВЯВА, че присъдените в полза на ищцата суми могат да бъдат заплатени по посочена от нея банкова сметка: .....

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____